

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/40435 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 31 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 16 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

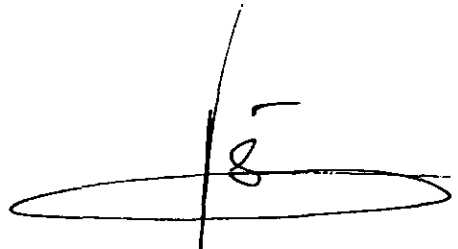
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

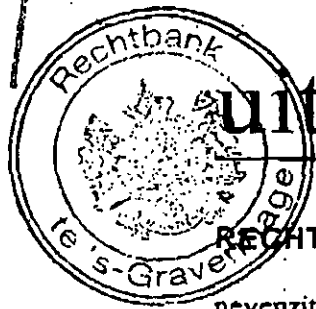
154-561.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11
AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/40435

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op _____
van Guinese nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,
en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Ministerie van Justitie,
daarvoro de Minister voor Vreemdelingenzaken in Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. drs. A.R. Roose, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 29 december 1999 heeft eiser een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. De afwijzende beschikking is in rechte komen vast te staan na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 28 augustus 2003. Verweerder heeft aan eiser evenmin een vergunning op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv) verleend. Ook deze beslissing is na een uitspraak van de ABRS komen vast te staan.

1.2. Eiser heeft op 16 januari 2003 en op 25 mei 2004 verzocht om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielpcedure'. Verweerder heeft bij beschikking van 26 april 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Eiser heeft daartegen op 25 mei 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 31 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Bij beroepschrift van 21 augustus 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een

verweerschrift ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 26 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser verkeerde gegevens heeft verstrekt, of althans de juiste gegevens heeft verzwegen. Het betreft hier de gegevens over zijn leeftijd. Na een leeftijdsonderzoek op 2 maart 2001 is geconcludeerd dat eiser meerderjarig was ten tijde van de aanvraag. Dit is bevestigd middels de herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek op 23 juni 2004. Dit wordt hem conform het beleid zoals neergelegd in C2/9.3 Vreemdelingencirculaire tegengeworpen. Verder heeft eiser geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit. Aangevuld met het feit dat het beroep in zijn asielprocedure ongegrond is verklaard, dient de verstreken termijn voor zijn rekening te komen en is de driejaren termijn niet afgelopen. De opbouw van de driejaren termijn is overigens op 1 januari 2003 gestopt. De onderzoeksperiode voor het leeftijdsonderzoek, van 2 maart 2001 tot 21 juni 2001, kan niet worden meegerekend in de opbouw van relevant tijdsverloop.

2.2. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van het horen van eiser in bezwaar, dan wel niet heeft gemotiveerd waarom is afgezien van horen. Voorts blijft eiser bij zijn standpunt dat hij geen onjuiste gegevens heeft verstrekt over zijn leeftijd. Hij heeft de resultaten van het leeftijdsonderzoek gemotiveerd bestreden. Daarnaast dient de onderzoeksperiode niet op het tijdsverloop in mindering te worden gebracht.

Beoordeling van het beroep

2.3. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in C2/9 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) (oud), thans B14/4 Vc 2000.

2.4. De rechtbank stelt vast dat in de eerdere uitspraak van deze rechtbank van 16 februari 2006 is geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan eiser, op basis van een leeftijdsonderzoek waaruit zijn meerderjarigheid bleek, geen verblijfsvergunning werd verleend. In deze uitspraak is overwogen dat (volgens vaste jurisprudentie) eiser slechts door authentieke documenten over te leggen of door het laten verrichten van een contra-expertise met een andersluidende uitkomst, alsnog de door hem gestelde leeftijd aannemelijk kan maken. In de door eiser naar voren gebrachte stellingen heeft de rechtbank geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat verweerder niet voldoende aan de vergewisplicht heeft voldaan of anderszins met betrekking tot het leeftijdsonderzoek onzorgvuldig heeft gehandeld. Op deze gronden dient van de meerderjarigheid van eiser ten tijde van de aanvraag te worden uitgegaan. De Afdeling

bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 28 juni 2006 heeft deze uitspraak bevestigd. Hiermee is komen vast te staan dat eiser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was, terwijl hij op dat moment heeft verklaard minderjarig (zestien) te zijn. Derhalve staat vast dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt. Eisers stelling dat hij het leeftijdsonderzoek gemotiveerd heeft bestreden, kan hier niet aan af doen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, bij de beoordeling van eisers beroep op het driejarenbeleid, het verstrekken van onjuiste gegevens als (enige) contra-indicatie aan eiser kunnen tegenwerpen. De vraag of eiser voldoende tijdsverloop heeft opgebouwd, kan derhalve buiten beschouwing blijven. Met betrekking tot de hoorplicht overweegt de rechtbank het volgende. Van horen kan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Nu eiser geen feiten en omstandigheden aangevoerd, die, gelezen in samenhang met de motivering van het primaire besluit, na een eerdere beoordeling daarvan een wezenlijk nieuw licht op de zaak werpen, is aan deze maatstaf voldaan. Er bestond derhalve geen plicht om eiser op zijn bezwaar te horen.

2.5. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.6. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

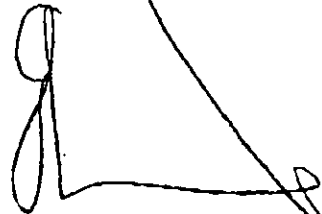
2.7. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.8. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 12 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden
VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE
16 JUL 2007

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER -

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

D VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705730	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 13 augustus 2007

3710-A

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op (toegekend) en van Guinese nationaliteit, thans wonende te aan de te dezer zake woonplaats gekozen hebbende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemd hoger beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 12 juli 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op 16 juli 2007, van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awb 06/40435 waarbij het namens appelllant ingediende beroepschrift d.d. 21 augustus 2006, -gericht tegen het besluit van verweerder d.d. 31 juli 2006 waarbij het namens appelllant ingediende bezwaarschrift d.d. 25 mei 2005 ongegrond is verklaard-, ongegrond is verklaard.

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Groningen ten onrechte in haar uitspraak, r.o. 2.4, overwogen dat: "De rechtbank stelt vast dat in de eerdere uitspraak van deze rechtbank van 16 februari 2006 is geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan eiser, op basis van een leeftijdsonderzoek waaruit zijn meerderjarigheid bleek, geen verblijfsvergunning werd verleend. In deze uitspraak is overwogen dat (volgens vaste jurisprudentie) eiser slechts door authentic-

ke documenten te overleggen of door het laten verrichten van een contra-expertise met een andersluidende uitkomst, alsnog de door hem gestelde leeftijd aannemelijk kan maken. In de door eiser naar voren gebrachte stellingen heeft de rechtbank geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat verweerder niet aan de vergewisplicht heeft voldaan of anderszins met betrekking tot het leeftijdsonderzoek onzorgvuldig heeft gehandeld. Op deze gronden dient van de meerderjarigheid van eiser ten tijde van de aanvraag te worden uitgegaan. De afdeling bestuursrechtspraak van Raad van State (ABRS) van 28 juni 2006 heeft deze uitspraak bevestigd. Hiermee is in rechte komen vast te staan dat eiser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was, terwijl hij op dat moment heeft verklaard minderjarig (zestien) te zijn. Derhalve staat vast dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt. Eisers stelling dat hij het leeftijdsonderzoek gemotiveerd heeft bestreden, kan hier niet aan af doen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, bij de beoordeling van eisers beroep op het driejarenbeleid, het verstrekken van onjuiste gegevens als (enige) contra-indicatie aan eiser kunnen tegenwerpen. De vraag of eiser voldoende tijdsverloop heeft opgebouwd, kan derhalve buiten beschouwing blijven."

Toelichting: Appellant merkt op dat eiser hij genoegzaam heeft aangegeven dat hij enkel de geboortedatum weet welke hij van zijn ouders c.q. opvoeders heeft vernomen, namelijk

Appellant houdt dan ook staande dat dit zijn werkelijke geboortedatum is. Dienaangaande blijft appellant eveneens bij zijn standpunt dat de door hem opgegeven leeftijd de juiste is althans dat hij ten tijde van zijn aanvraag om het verlenen van een verblijfsvergunning asiel minderjarig was. Daarnaast wordt namens appellant nog aangevoerd dat het feit dat er een herbeoordeling van het leeftijdsonderzoek plaats heeft moeten vinden, wel aangeeft dat er twijfel is gerezen omtrent de wijze van onderzoek naar de leeftijd van minderjarige vreemdelingen. Appellant stelt voorts dat het (laten) uitvoeren van een contra-expertise, nog afgezien van de kosten ervan, niet of nauwelijks praktisch realiseerbaar is voor in casu appellant danwel voor vreemdelingen in het algemeen. Appellant vindt dan ook dat verweerder in redelijkheid niet tot het resultaat mocht komen dat appellant niet minderjarig was, zeker niet nu appellant in de procedure heeft gesteld dat hij, zoals hierboven aangegeven, van zijn ouders c.q. opvoeders had vernomen dat hij op [] is geboren. Bovendien heeft appellant van het begin af aan reeds aangegeven dat hij nimmer in het bezit is geweest van een op zijn naam gesteld identiteits- danwel nationaliteitsdocument noch van een paspoort danwel enig ander document waarmee hij zijn geboortedatum heeft kunnen aantonen. Kortom, het is voor appellant onmogelijk (geweest) om zijn geboortedatum aannemelijk te maken. Appellant stelt dan ook, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' behoort te worden verleend.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de recht-

bank Leeuwarden ten onrechte in haar uitspraak, r.o. 2.4, overwogen dat: "(...) Met betrekking tot de hoorplicht overweegt de rechtbank het volgende. Van horen kan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, Awb, worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Nu eiser geen feiten en omstandigheden aangevoerd, die, gelezen in samenhang met de motivering van het primaire besluit, na een eerdere beoordeling daarvan een wezenlijk nieuw licht op de zaak werpen, is dan deze maatstaf voldaan. Er bestond derhalve geen plicht om eiser op zijn bezwaar te horen."

Toelichting: Appellant merkt op dat hij terzake de bezwaarschriftprocedure weldegelijk had moeten worden gehoord. Appellant stelt dat hij van mening is dat de hoorplicht is geschonden omdat a) het bezwaarschrift niet-kennelijk ongegrond was, b) niet van elk belang ontbloot was, c) niet niet-ontvankelijk was en d) het bezwaarschrift niet is ingewilligd. Ook heeft appellant nimmer aangegeven van het recht om gehoord te worden af te zien. In casu wordt er in de gronden door appellant betwist dat hij geen recht zou hebben op een verblijfsvergunning verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' en voorts aangevoerd dat hij geen onjuiste gegevens heeft verstrekt of achtergehouden. Appellant stelt voorts dat het verkeerde beleid is toegepast en dat middels het horen van appellant verweerder mogelijk had kunnen heroverwegen of appellant al dan niet de door hem gestelde nationaliteit en/of identiteit had althans verweerder had appellant op die manier tegemoet kunnen komen in het bezwaar. Kortom, appellant vindt dat er in het bezwaarschrift wel feiten en omstandigheden zijn aangevoerd, die, gelezen in samenhang met de motivering van het primaire besluit, na een eerdere beoordeling daarvan een wezenlijk nieuw licht op de zaak hebben geworpen danwel hadden kunnen werpen. Appellant stelt dan ook, nu de rechtbank verweerder ten onrechte is gevolgd in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure'

Grief III

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Leeuwarden ten onrechte in haar uitspraak, r.o. 2.5, overwogen dat: "Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning."

Toelichting: Appellant verwijst hierbij naar de toelichting op grief I en II, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief III. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd en dat aan hem alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' behoort te worden verleend.

Grief IV

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Leeuwarden ten onrechte in haar uitspraak, r.o. 2.6, overwogen dat: "Niet is gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt."

Toelichting: Appellant verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m III, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief IV. Bovendien is het thans zo, dat appellant alweer geruime tijd in Nederland verblijft en daarnaast, indien en voor zover in de onderhavige procedure van belang, hier te lande een kind heeft bij een Nederlandse vrouw. Wanneer appellant onverhoopt terug zou moeten keren naar het land van herkomst, dan zou dit betekenen dat appellant waarschijnlijk definitief van zijn kind zou worden gescheiden. Kortom, er zijn weldegelijk bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' behoort te worden verleend.

Grief V

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Leeuwarden ten onrechte in haar uitspraak, r.o. 2.7, overwogen dat: "Het beroep is derhalve ongegrond".

Toelichting: Appellant verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m IV, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief V. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' behoort te worden verleend.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 13 augustus 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende:

2. de bestreden uitspraak van de rechtbank Groningen d.d. 12 juli 2007 te vernietigen;
3. te bepalen dat aan appellant een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'tijdsverloop tijdens de asielprocedure' zal behoren te worden verleend;
4. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K. J. Meijer

bijlage: uitspraak rechtbank Groningen d.d. 12 juli 2007 (Awb 06/40435)